

[F%83%CF%84%CE%BF%20%CE%A3%CF%84%CE%95%205-2-2019.pdf](#)). Οι επιπλέον ώρες εργασίας εύκολα θα μπορούν να εξισωθούν και να «κλέβονται» από τις ώρες του καλοκαιριού που ούτως ή άλλως ο κλάδος μας δεν εργάζεται και εμείς θα βρισκόμαστε απολυμένοι. Παράλληλα οι ώρες αυτές μπορούν να δηλωθούν και σαν ημέρες αδειας ή ημέρες μη διδακτικών δραστηριοτήτων (διαγωνίσματα, ενημερώσεις), που πολλοί εργοδότες δεν πληρώνουν, μετατρέποντας τις σε ώρες απλήρωτης εργασίας. Η αύξηση των ωρών υπερωρίας μπορεί να αυξήσει αναλογικά τις υπερωρίες και στον κλάδο μας, με ταυτόχρονη μείωση της υπερωριακής προσαύξησης στο 40% από 60%.

- Η δουλειά την Κυριακή έρχεται και στον κλάδο μας, καθώς νομοθετείται η κατάργηση της κυριακάτικης αργίας για κλάδους που παρέχουν υπηρεσίες για διενέργεια εξετάσεων για την απόκτηση πτυχίων και διπλωμάτων, καθώς και εξωσχολικών δράσεων για ιδιωτικά σχολεία. Καταλαβαίνουμε ότι προετοιμάζεται εργασία μας για τον κλάδο μας 7 μέρες την εβδομάδα με την Κυριακή να γίνεται και επίσημα μέρα για διεξαγωγή εξετάσεων, ενημερώσεις γονέων, ενημερώσεις καθηγητών κλπ, τη στιγμή μάλιστα που η εργοδοσία ζητάει διαρκώς από συναδέλφους να παρευρίσκονται άτυπα και απλήρωτα σε τέτοιου τύπου «υπηρεσίες» των φροντιστηρίων.
- Τα διαλείμματα δεν εντάσσονται πια στον χρόνο εργασίας δίνοντας στην εργοδοσία τη δυνατότητα να αυξήσει τις παρατυπίες που επιχειρεί στον κλάδο μας «βαφτίζοντας» την εκπαιδευτική ώρα σε κανονική ώρα 60 λεπτών, να αφαιρείται το διάλειμμα από το ωρομίσθιο, ή διαρκή δουλειά από τάξη σε τάξη χωρίς ενδιάμεσα διαλείμματα.
- Η τηλεργασία μονιμοποιείται και παγιώνεται σαν κατάσταση εργασίας, σε ένα κλάδο που μέσα στη διάρκεια της πανδημίας βασανίστηκε από την διαλυτική μορφή που είχε η τηλεεκπαίδευση για εκπαιδευτικούς και παιδιά, και από την «ευελιξία» που έδωσε στην εργοδοσία τη δυνατότητα για μεγαλύτερη απλήρωτη εκμετάλλευση.

Ταυτόχρονα το νομοσχέδιο περιλαμβάνει σφοδρή επίθεση στα σωματεία και τα συνδικαλιστικά μας δικαιώματα καθώς:

- Καταργείται το ΣΕΠΕ (σώμα επιθεωρητών εργασίας), που ήδη εδώ και 2 χρόνια έχει καταργηθεί η δυνατότητά του να ασκεί ελέγχους στους χώρους εργασίας και μετατρέπεται σε «Ανεξάρτητη Αρχή», σε έναν κλάδο που η εργοδοτική αυθαιρεσία ανθίζει. Μέσα από την ανεξαρτητοποίηση του νέου Σώματος Επιθεώρησης Εργασίας επιχειρείται να μην έχει καμία απολύτως εμπλοκή η κάθε κυβέρνηση στον τρόπο και στις πολιτικές με τις οποίες θα καταπολεμάται η αδήλωτη εργασία. Η συμμετοχή προφανώς των συνδικάτων των εργαζομένων και όποιων κοινωνικών φορέων στον ελεγκτικό μηχανισμό πλέον καταργείται.
- Οι απολύσεις διευκολύνονται, καθώς πια ο εργοδότης μπορεί να μην επαναπροσλάβει εργαζόμενο που η απόλυση του έχει κριθεί παράνομη από τα δικαστήρια, καταβάλλοντας απλά ένα μικρό αντίτιμο, αν το επιτρέπει η οικονομική κατάσταση του εργοδότη και ανάλογα με την οικονομική κατάσταση του εργαζόμενου. Δεν είναι τυχαίο ότι ο ΣΕΦΚ έχει δώσει μάχες για την επαναπρόσληψη εργαζομένων, που ενώ έχουν δικαιωθεί δικαστικά η εργοδοσία μέσω διάφορων τεχνασμάτων τις αμφισβητεί μέχρι και σήμερα.
- Ενισχύεται το ηλεκτρονικό φακέλωμα και υπονομεύει τη δυνατότητα για διεξαγωγή γενικών συνελεύσεων στα σωματεία, που είχε νομοθετήσει ο ΣΥΡΙΖΑ. Όλες οι συνδικαλιστικές οργανώσεις και τα μέλη τους καταγράφονται στο ΓΕ.ΜΗ.Σ.Ο.Ε (Γενικό Μητρώο Συνδικαλιστικών Οργανώσεων), ενώ τα βιβλία των σωματείων (Βιβλίο Πρακτικών, πρακτικά Γ.Σ κ.λπ.) πρέπει να βρίσκονται σε ψηφιακή μορφή και προφανώς στα χέρια της εργοδοσίας. Ταυτόχρονα η γενική συνέλευση πρέπει να παρέχει υποχρεωτικά τη δυνατότητα ηλεκτρονικής ψηφοφορίας, επιδιώκοντας την απομόνωση των

εργαζομένων από τις συλλογικές διαδικασίες και διαλύοντας τον ζωντανό χαρακτήρα των γενικών συνελεύσεων.

- Χτυπιέται το δικαίωμα στην απεργία, μέσα από διάφορες ρυθμίσεις. Κατ'αρχάς για τη διεξαγωγή απεργίας ή ακόμα και στάσης εργασίας, θα πρέπει η εργοδοσία να ενημερώνεται τουλάχιστον 24ωρών πριν και μάλιστα με την παρουσία δικαστικού επιμελητή, ενώ δίνεται η δυνατότητα στην εργοδοσία να μπλοκάρει μια απεργία ζητώντας «δημόσιο διάλογο»! Έπειτα σε συνέχεια της υποχρεωτικής συμμετοχής του 50%+1 για τη διεξαγωγή γενικής συνέλευσης που είχε περάσει ο ΣΥΡΙΖΑ, μια απεργία θεωρείται παράνομη αν δεν παρέχει τη δυνατότητα εξ' αποστάσεως συμμετοχής των μελών του σωματείου. Θα μπορούν έτσι οι εργοδότες να υποχρεώνουν τους εργαζόμενους τους να ψηφίζουν ανάλογα με τα συμφέροντά τους από έναν υπολογιστή. Τέλος ποινικοποιείται η απεργιακή περιφρούρηση και ορίζεται -τουλάχιστον στο 1/3- το προσωπικό ασφαλείας σε μια σειρά κλάδους, δηλαδή θα είναι απεργία... χωρίς να είναι απεργία.

Συνάδελφοι/ισσες,

Ο νόμος αυτός πρέπει να ανατραπεί, να μην κατατεθεί στη Βουλή ούτε να ψηφιστεί! Η αντεργατική σφοδρότητα του επιδιώκει να αφήσει τον εργαζόμενο απροστάτευτο απέναντι στο αφεντικό. **Δεν πρόκειται για ένα απλό νομοσχέδιο.** Αποτελεί την επιτομή ενός ολόκληρου προγράμματος αντιδραστικών μεταρρυθμίσεων της αστικής πολιτικής, μια ιστορική πρόκληση σταθεροποίησης, κερδοφορίας και ενισχυμένης ανταγωνιστικότητας των μεγαλοεπιχειρηματιών.

Απαιτείται λαϊκός, πανεργατικός ξεσηκωμός για να μην περάσει αυτό το νομοθετικό τερατούργημα. Οι λαϊκές και νεολαιίστικες αντιστάσεις που ξεδιπλώθηκαν μέσα στην περίοδο της πανδημίας και των lockdown, αλλά και η μαζική Πρωτομαγιάτικη απεργία στις 6 Μάη, έδειξαν ότι υπάρχουν δρόμοι και διάθεση για ανατροπή αυτής της πολιτικής, μέσα από τον αγωνιστικό συντονισμό των ταξικών σωματείων.

Στεκόμαστε μετωπικά απέναντι στο νόμο και την κυβερνητική πολιτική. Θα είμαστε απέναντι σε όποιον συναινεί με αυτή την πολιτική και επιχειρεί να ωραιοποιήσει το νόμο. Τα μέτρα αυτά αποτελούν αναπόσπαστο κομμάτι της στρατηγικής του κεφαλαίου και της Ε.Ε και όχι απλά νεοσυντηρητική ιδεοληψία. Γι' αυτό και οι προηγούμενες κυβερνήσεις ψήφισαν απεργοκτόνους νόμους, έβαλαν τις βάσεις για τη «διευθέτηση», δηλαδή την επέκταση του χρόνου εργασίας, με συνεννοήσεις εργοδοτών και ενώσεων εργαζομένων.

ΑΠΑΙΤΟΥΜΕ:

- Να μην τολμήσει η κυβέρνηση να φέρει το νέο αντεργατικό νομοσχέδιο.**
- Μείωση του χρόνου εργασίας με αύξηση αποδοχών. Σταθερή δουλειά για όλους. Νομοθέτηση της Κυριακάτικης αργίας.**
- Να ακυρωθούν οι νόμοι για τη διευθέτηση του χρόνου εργασίας.**
- Διεύρυνση των συνδικαλιστικών ελευθεριών. Συνδικάτα ελεύθερα από κράτος, κυβερνήσεις, εργοδοσία. Κατάργηση των απεργοκτόνων νόμων.**
- Όχι στη μονιμοποίηση της τηλεργασίας μετά το πέρας της πανδημίας.**
- Ουσιαστικά μέτρα για την προστασία της υγείας και της ασφάλειας στους χώρους δουλειάς και τα φροντιστήρια.**